

برداشتهای نادرست

در

حسابداری موسسات غیرانتفاعی

John D'Amico

Xixi Dong

برخی از استانداردهای حسابداری ویژه کمکهای مالی، مشارکتهای و کمکهای بلاعوض از سوی دولتها و موسسات بوده و منحصر در مورد سازمانهای غیرانتفاعی کاربرد دارند. سازمانهای غیرانتفاعی در راستای سودآوری برای مالکان خود تاسیس نشدهاند؛ آنها به منظور انجام یک مأموریت اجتماعی ایجاد شدهاند. با وجود آنکه این سازمانها انتفاعی نیستند، اما باید بهطور مستمر درآمد کافی برای پوشش هزینههای خود تولید کنند. استانداردهایی که ویژه حسابداری سازمانهای غیرانتفاعی هستند، بر این ایده استوارند که این سازمانها باید با استفاده مسئولانه از بودجه به منظور دستیابی به مأموریت خود، در قبال اهداکنندگان خود پاسخگو باشند و بنابراین باید هزینههای خود را هم براساس ردهبندی معمولی و هم براساس عملکرد یعنی طرح ارائه خدمات، طرح مدیریت، طرح کلی موسسه و جذب سرمایه گزارش کنند.

هیئت استانداردهای حسابداری مالی آمریکا (FASB) بهدلیل تفاوتی بین واحدهای تجاری انتفاعی و **موسسات غیرانتفاعی (NFP)**، از **سرفصل حسابداری ۹۵۸ (ASC)** برای پوشش استانداردهایی که ویژه سازمانهای غیرانتفاعی هستند، استفاده می کند. اصلاحیهای استاندارد حسابداری از طریق انتشار به روزرسانی در **استانداردهای حسابداری (ASU)** انجام می شود.

استانداردهای حسابداری منحصر به فرد قابل اجرا برای سازمانهای غیرانتفاعی و انتشار منظم به روزرسانیهای مختلف در استانداردهای حسابداری، منجر به درک نادرست گاه به گاه مدیران و حسابرسان موسسات غیرانتفاعی شده است.

این سند که مکمل سند قبلی ارائه دهندگان آن با عنوان «برداشتهای نادرست در حسابرسیهای واحدها» است، دامنه گستردهای از برداشتهای نادرست واقعی را ارائه می دهد که آنها هنگام

انجام رویههای حسابرسی برای برخی از صاحبکاران خود با آنها مواجه هستند. آنها طی بررسیهای کنترل کیفیت قراردادهای موسسات غیرانتفاعی نیز با حسابرسی که با حسابداری موسسات غیرانتفاعی آشنا نبودند و برداشتهای نادرستی داشتند، مواجه شدند. آنها برداشتهای نادرستی که با آنها مواجه

که موسسات تا زمانی که اقدامی قابل اندازه‌گیری انجام نداده باشند، پرداخت دوم را دریافت نکنند؛ اما هیچ حقی برای استرداد پرداخت اول وجود ندارد.

برداشت نادرست: وعده پرداخت ۱۰۰٫۰۰۰ دلاری برای یک هدف خاص در صورتی که سازمان ۱۰۰٫۰۰۰ دلار گرداوری کند، باید هم به‌عنوان درآمد و هم به‌عنوان حساب دریافتی ثبت شود.

واقعیت: این یک کمک مشروط است و تنها زمانی باید ثبت شود که سازمان در واقع ۱۰۰٫۰۰۰ دلار را برای همان هدف گرداوری کرده باشد. تنها وعده‌های غیرمشمروط برای کمک اهدایی باید ثبت شوند.

برداشت نادرست: اگر یک موسسه غیرانتفاعی کمک مالی محدودی را برای یکی از برنامه‌های سازمان که حق استرداد نیز دارد، دریافت کند، موسسه غیرانتفاعی باید آن را یک کمک مالی مشروط در نظر بگیرد.

واقعیت: اینطور نیست. از آنجا که هیچ محدودیتی برای دستیابی به آن وجود ندارد، این کمک مالی مشروط محسوب نمی‌شود و باید به‌عنوان یک کمک مالی با محدودیت‌های اهداکننده ثبت شود.

برداشت نادرست: هنگامی که یک سازمان یک کمک مالی تصویب‌شده از سوی دولت یا موسسه دریافت می‌کند (مثل ارائه خدمات خاص به نیازمندان مسکن)، سازمان باید یک حساب دریافتی و یک کمک مالی محدود را ثبت کند که دارایی‌های خالص با محدودیت‌های اهداکننده افزایش می‌یابد. با ارائه خدمات، محدودیت‌ها برای دارایی‌های خالص رفع می‌شوند. **واقعیت:** این نمونه‌ای از کمک مالی مشروط است. هنگامی که یک موسسه غیرانتفاعی کمک مالی تصویب‌شده را دریافت می‌کند، هیچ اقلام ورودی ثبت نمی‌کند. درآمد دریافتی و کمک مالی (بدون محدودیت‌های اهداکننده) باید هنگام ارائه خدمات ثبت شوند؛ زیرا در آن زمان شرایط برآورده می‌شوند. **برداشت نادرست:** سازمانها برای کمکهای مالی مشروط، تنها باید مبالغ کمکهای مالی را افشا کنند که هنوز شناسایی نشده‌اند؛ زیرا هنوز شرایط لازم را ندارند.

واقعیت: سازمانها باید همه کمکهای مالی مشروط که هنوز شرایط لازم برای دریافت آنها را احراز نکرده‌اند و همچنین

شدند را بیان کردند و سپس توضیح دادند که چرا این برداشت نادرست با واقعیت مطابقت ندارد. هرچند که ممکن است حسابداران با تجربه موسسات غیرانتفاعی با این موارد آشنایی داشته باشند، با این وجود، ارائه‌دهندگان این سند معتقدند برای مشتریانی که ممکن است اطلاعات و تجربه کمتری داشته باشند یا با طرز فکر متفاوتی به موضوع نگاه می‌کنند، ارزش آن را دارد که هنگام کار این موارد را در نظر داشته باشند.

برداشت‌های نادرست از کمکهای مشروط

هیئت استانداردهای حسابداری مالی آمریکا با انتشار استاندارد حسابداری با سرفصل ۸-۱۸۰۲ و با عنوان «شفاف‌سازی دامنه و راهنمای حسابداری برای کمکهای مالی» که شامل اصلاح‌های استاندارد حسابداری شماره ۶۰۵-۹۵۸ (ASC 958-605) با عنوان «موسسات غیرانتفاعی، شناسایی درآمد» است، نحوه برخورد با کمکهای مشروط را شفاف‌سازی کرد. در این استاندارد اصلاح‌شده، تصریح شده است که چنانچه کمکهای مالی دولت و موسسات به سازمانهای غیرانتفاعی به‌طور مستقیم همراه با دریافت قلمی معادل ارزش آن کمک نباشد، کمکها را باید مشروط در نظر گرفت. کمکهای مالی دولت یا موسسات تنها به‌دلیل این که جامعه به‌طور مستقیم از این کمک اهدایی بهره‌مند می‌شود، معاملات مبادله‌ای نیستند. اگر کالا یا خدمات کمکی را ارائه دهند که سود آن به‌طور مستقیم به دولت یا موسسه می‌رسد، اینجا معامله مبادله‌ای محسوب می‌شود و برای آن سرفصل ۶۰۶ با موضوع درآمد حاصل از قرارداد با مشتریان اعمال خواهد شد.

کمکهای مالی در صورتی که حاوی محدودیتی برای دستیابی به آن باشند، مانند ارائه خدمات خاص و حق استرداد سرمایه که با آن محدودیت مرتبط است، کمکهای اهدایی مشروط هستند. محدودیتها برای استفاده از وجوه، شرطی نیستند. همچنین، کمکهای مالی که ملزم به انطباق با استانداردها هستند نیز مشروط در نظر گرفته می‌شوند و باید تا زمانی که سازمان غیرانتفاعی تطابق را انجام نداده، ثبت نشوند.

برداشت نادرست: یک کمک نمی‌تواند همزمان هم مشروط و هم غیرمشمروط باشد.

واقعیت: این امر ممکن است. یک نمونه می‌تواند این باشد

کمکهای مالی که از قبل وجوه دریافت کرده‌اند را در صورتهای مالی افشا کنند.

سایر برداشتهای نادرست مرتبط با درآمد

استاندارد حسابداری مربوط به شناسایی درآمد برای سازمانهای غیرانتفاعی را می‌توان در سرفصل استاندارد حسابداری شماره ۹۵۸-۶۰۵ و ۹۵۸-۶۰۶ یافت. این سرفصل، مجموعه‌ای از استانداردهای حسابداری برای سازمانهای غیرانتفاعی جهت شناسایی و اندازه‌گیری کمکهای اهدایی است که نحوه شناسایی درآمد حاصل از قراردادهای سازمانهای غیرانتفاعی با مشتریان را تعیین می‌کند. این سرفصل یک چارچوب استاندارد برای شناسایی درآمد ارائه می‌دهد و یکنواختی و مقایسه‌پذیری صورتهای مالی در میان سازمانهای غیرانتفاعی و واحدهای تجاری را متعهد می‌شود.

برداشت نادرست: اگر سازمانی از قبل سرفصل حسابداری موضوع ۶۰۶ را برای معاملات مبادله‌ای پذیرفته باشد، نیازی به افشای مبالغ اول دوره حسابهای دریافتی، داراییها و بدهیهای قراردادی نیست. الزامی برای افشا وجود ندارد زیرا تنها یک اختلاف جزئی از نظر ذخیره زیانهای اعتباری وجود دارد.

واقعیت: استاندارد حسابداری موضوع ۶۰۶، افشای مانده‌های اولیه حسابهای دریافتی، داراییها و بدهیهای قراردادی را در هر سال طبق استاندارد حسابداری ۵۰۱-۱۰-۶۰۶ الزامی کرده است. **برداشت نادرست:** یک سازمان تنها زمانی باید حقوق انتفاعی حاصل از یک صندوق را ثبت کند که دریافت کمک از صندوق شروع شده باشد.

واقعیت: یک سازمان زمانی باید حقوق انتفاعی از یک صندوق را در صورتهای مالی ثبت کند که گواهی انتقال دارایی صادر شده باشد و نه از زمانی که شروع به دریافت کمکها می‌کند.

برداشت نادرست: هنگامی که یک اهداکننده به موسسه غیرانتفاعی گزارش دهد که سرمایه اهدایی به صندوق حمایت از اهداکنندگان (DAF) اهدا کرده است، موسسه غیرانتفاعی باید درآمد دریافتی و کمک اهدایی را به همان مبلغ ثبت کند.

واقعیت: در صورتی که عبارت خاصی خلاف این بیان نشده باشد، صندوق حمایت از اهداکنندگان به‌طور معمول دارای قدرت تغییرپذیری است که برایش این امکان را فراهم می‌آورد

که درخواست اهداکننده اصلی را برآورده نکند. یک موسسه غیرانتفاعی نباید موردی را ثبت کند تا زمانی که خود صندوق حمایت از اهداکنندگان آن‌ها را از هدیه آگاه کند.

برداشتهای نادرست در مورد ارائه در صورتهای مالی

صورتهای مالی سازمان غیرانتفاعی، به‌طور مختصر سلامت مالی و فعالیتهای یک سازمان را در یک دوره زمانی خاص ارائه می‌دهد. این صورتهای برای ارائه پاسخگویی و شفافیت به ذینفعان، تصمیم‌گیریهای مالی آگاهانه، استفاده اثربخش از منابع و رعایت الزامهای قانونی و نظارتی حائز اهمیت هستند. **برداشت نادرست:** همه حسابهای وجوه نقد باید در سطر اول صورت وضعیت مالی (SOFP) ثبت شوند.

واقعیت: تنها مقدار وجه نقدی که برای پرداخت هزینه‌ها در دسترس است باید در سطر اول ثبت شود. حسابهای وجه نقدی که برای داراییهای اهدایی، به‌منظور دستیابی به داراییهای بلندمدت و وجه نقد محدود شده نگهداری می‌شوند، باید به‌ترتیب نقدینگی و به‌طور جداگانه در صورت وضعیت مالی نشان داده شوند.

برداشت نادرست: در صورت وضعیت مالی، داراییهای (وجه نقد و سرمایه‌گذاریها) مربوط به هیئت‌مدیره می‌توانند در همان سطرهای نقدی و سرمایه‌گذاریهایی که برای عملیات در دسترس هستند، قرار گیرند.

واقعیت: داراییهای مربوط به تخصیصهای هیئت باید به‌طور جداگانه در بخش داراییها در صورت وضعیت مالی و در ادامه در قسمت پایین‌تر بخش داراییها ارائه شوند؛ زیرا برای پرداخت هزینه‌های عمومی در دسترس نیستند. این کار برای قراردادن داراییها در صورت وضعیت مالی به‌ترتیب نقدینگی الزامی است. **برداشت نادرست:** جمع کل صورت هزینه‌های کارکردی (SOFE) باید با جمع کل هزینه‌های صورت فعالیتها (SOA) مطابقت داشته باشد و نیازی به دربر گرفتن هزینه‌های غیرعملیاتی و هزینه‌هایی که با درآمد تهاتر شده‌اند، ندارد.

واقعیت: همه هزینه‌ها فارغ از این‌که غیرعملیاتی در نظر گرفته شده یا در صورت فعالیتها خالص می‌شوند، باید در صورت هزینه‌های کارکردی گنجانده شوند، به‌جز حق‌الزحمه‌های سرمایه‌گذاری.

براساس اصلاحهای

استانداردهای حسابداری

دیگر اعمال محدودیت

زمانی مجاز نیست

ذخیره را افشا نکرد.

واقعیت: افشای ذخیره برای همه واحدهای تجاری هنگام پذیرش استاندارد حسابداری اصلاح شده ۱۳-۲۰۱۶، براساس سرفصل ۱۳-۵۰-۲۰-۳۲۶ الزامی است.

برداشت نادرست: هنگامی که بابت یک موقوفه اهداشده از سوی هیئت مدیره، وجوهی به این عملیات اختصاص داده شد و درآمد سرمایه گذاری تجمعی منفی بود، می تواند منجر به کاهش کمک تعیین شده توسط هیئت مدیره شود.

واقعیت: اینطور نیست. تنها برای موقوفه های محدود به اهداکنندگان می تواند در دسته موقوفه های کم ارزش در نظر گرفته شود. **موقوفه های** تعیین شده توسط هیئت مدیره نمی توانند مبلغ منفی داشته باشند.

برداشت های نادرست در مورد وجه نقد محدود شده

هیئت استانداردهای حسابداری مالی آمریکا (FASB) بند حسابداری شماره ۰۸-۲۰۱۶ را منتشر کرد که اصلاحیه استاندارد حسابداری شماره ۲۳۰، با موضوع صورت جریانهای وجه نقد است که به منظور افزودن یا شفاف سازی راهنمایی در مورد طبقه بندی و ارائه وجه نقد محدود در صورت جریانهای نقدی، در راستای رسیدگی به تنوع رویه های مربوط به طبقه بندی وجه نقد محدود ارائه شد. واحد تجاری باید برای مانده وجه نقد و معادل وجه نقد خود در صورت جریانهای نقدی، مبالغی

برداشت نادرست: سود یا زیان در واگذاری داراییهای بلندمدت، اگر سازمان دارای اندازه گیری عملیاتی است، باید به عنوان غیرعملیاتی در صورت فعالیتها گنجانده شود.

واقعیت: براساس سرفصل ۴-۴۵-۱۰-۳۶۰ سود یا زیان ناشی از واگذاری داراییهای بلندمدت باید در زیرمجموعه کل تغییر داراییهای خالص حاصل از عملیات لحاظ شود.

برداشت نادرست: نیازی نیست که در پیوست درباره نقدینگی و دسترس پذیری برای حذف داراییهایی که مربوط به صندوق تعیین شده از سوی هیئت مدیره هستند، اشاره شود، زیرا هیئت مدیره می تواند در زمانی معین، آنها را از فهرست حذف کند.

واقعیت: از آنجا که سرمایه تعیین شده از سوی هیئت مدیره برای هزینه های عمومی در دسترس نیست، باید از این افشا حذف شود. برای اطلاعات بیشتر، استاندارد اصلاح شده ۱۴-۲۰۱۶ سازمانهای غیرانتفاعی (موضوع ۹۵۸) با موضوع ارائه صورتهای مالی سازمانهای غیرانتفاعی را مطالعه کنید.

برداشت نادرست: در صورتهای مالی که مطابق با اصول پذیرفته شده حسابداری (GAAP) تهیه می شوند، پیش پرداخت هزینه ها و حسابهای پرداختنی باید برای یک رویداد ویژه که پس از پایان سال مالی آنها رخ می دهد، ثبت شوند (این برداشت نادرست از این واقعیت ناشی می شود که موسسات غیرانتفاعی قراردادی را از فروشنده برای رویداد ویژه دریافت و آن را در سامانه حسابهای پرداختنی خود ثبت کردند). **واقعیت:** پیش پرداخت هزینه ها تنها باید زمانی ثبت شوند که در واقع پرداخت شده باشند.

برداشت نادرست: یک سازمان می تواند پیش دریافت های مربوط به حساب پس انداز بازنشستگی خود از سازمانهای دولتی را در مقابل حسابهای دریافتنی از همان سازمان دولتی خالص کند، در صورتی که این موضوع را در خلاصه رویه های حسابداری خود افشا کند.

واقعیت: پیش دریافت های دولتی تنها باید به صورت ناخالص نشان داده شوند، نه خالص حسابهای دریافتنی معوق.

برداشت نادرست: برای ذخیره زیانهای اعتباری (زیانهای اعتباری مورد انتظار فعلی یا CECL)، چنانچه تغییر در ذخیره نسبت به سال گذشته درخور توجه نباشد، ایرادی ندارد که

مانند بانک یا توسط سازمان دولتی مانند وزارت مسکن و شهرسازی (HUD) محدود شده است. سپرده‌های تضمینی مستاجر، وجه نقد سازمان به حساب نمی‌آید.

برداشت‌های نادرست از دارایی‌ها یا اجاره‌های دارای حق استفاده

سرفصل حسابداری ۸۴۲ با موضوع اجاره‌ها، مستاجران را ملزم می‌کند که دارایی‌ها و بدهی‌های دارای حق استفاده را برای همه اجاره‌ها به جز آن‌هایی که مستاجر رویه حسابداری اجاره کوتاه‌مدت را برای آن‌ها انتخاب کرده است، شناسایی کنند. موارد الزامی موجر و مستاجر مشابه هم هستند، با این تفاوت که یک الزام اضافی برای ارزیابی قابلیت وصول برای پشتیبانی به‌عنوان اجاره تامین مالی مستقیم وجود دارد. اجاره‌ها به‌عنوان توافقی تعریف می‌شوند که در آن حق «کنترل» استفاده از یک «دارایی شناسایی شده» را به مشتری منتقل می‌کند و مشتری به‌طور کلی تمام مزایای اقتصادی حاصل از استفاده از آن را به‌دست می‌آورد. به‌روزرسانی استاندارد حسابداری ۲۰۱۶-۲۰۱۶ جایگزین راهنمای قبلی در استاندارد ۸۴۰ با موضوع اجاره‌ها می‌شود.

برداشت نادرست: تمام موارد اجاره‌ها، همانطور که در سرفصل ۸۴۲ با موضوع اجاره‌ها تعریف شده است، از جمله قراردادهای اجاره امضا شده غیرنقدی، باید در محاسبه تعیین دارایی‌ها و بدهی‌های دارای حق استفاده لحاظ شوند.

واقعیت: قراردادهای اجاره غیرنقدی نباید به‌عنوان دارایی‌های دارای حق استفاده ثبت شوند و بدهی‌ها به‌عنوان اجاره زیر عنوان سرفصل ۸۴۲ باید توسط مستاجر پرداخت شوند. افزون بر این، اجاره‌هایی که کمتر از ارزش منصفانه بازار برای دارایی اجاره‌ای هستند، تنها باید شامل مابه‌التفاوتی باشند که برای محاسبه دارایی‌ها و بدهی‌های دارای حق استفاده ارائه می‌شود و نه ارزش منصفانه بازار آن اجاره. قراردادهای اجاره غیرنقدی زیر سرفصل ۹۵۸-۶۰۵ به‌عنوان «دارایی‌های غیرمالی اهدایی» ثبت می‌شوند. **برداشت نادرست:** در ترازنامه طبقه‌بندی شده، بخش جاری بدهی مربوط به دارایی‌های دارای حق استفاده در دارایی‌های جاری لحاظ می‌شود. (این برداشت نادرست زمانی اتفاق می‌افتد که موسسه غیرانتفاعی مجبور باشد در بخش جاری

کمک‌های مالی که ملزم به

انطباق با استانداردها هستند

نیز مشروط در نظر گرفته می‌شوند و

باید تا زمانی که سازمان غیرانتفاعی

تطابق را انجام نداده

ثبت نشوند

را که به‌عنوان وجه نقد محدود و معادل وجه نقد محدود در نظر گرفته می‌شوند، لحاظ کند. تغییرات در وجه نقد و معادل وجه نقد محدود که ناشی از انتقالات بین وجه نقد، معادل وجه نقد، وجه نقد محدود و معادل وجه نقد محدود است، نباید به‌عنوان فعالیت‌های جریان نقدی در صورت جریان‌های نقدی ارائه شود. **برداشت نادرست:** یک حساب نقدی محدود شده برای نیازهای شخصی و کمک هزینه شرکت‌کنندگان در برنامه‌های سازمان، باید در صورت جریان‌های نقدی به‌عنوان وجه نقد محدود شده لحاظ شود.

واقعیت: یک حساب نقدی که به نمایندگی از دیگران نگهداری می‌شود، متعلق به سازمان نیست و بنابراین باید در صورت وضعیت مالی سازمان به عنوان «حساب امانی نگهداری شده برای دیگران» لحاظ شود و به‌عنوان وجه نقد محدود شده لحاظ نشود.

برداشت نادرست: سپرده‌های تضمینی مستاجران که در حساب بانکی به نام یک سازمان نگهداری می‌شوند، باید به‌عنوان وجه نقد محدود برای اهداف صورت جریان وجوه نقد لحاظ شوند.

واقعیت: وجه نقد محدود برای اهداف صورت جریان وجوه نقد تنها باید وجه نقد سازمان باشد که توسط یک واحد خارجی،

سازمانهای غیرانتفاعی مجاز نیستند کمکهای اهدایی دارای محدودیت از سوی اهداکننده را برای «روز مبادا» نگاه دارند. صرف این که رویه حسابداری آن در خلاصه رویه‌های بااهمیت حسابداری ارائه می‌شود، آن را توجیه نمی‌کند.

برداشت نادرست: یک سازمان می‌تواند در صورت رفع محدودیت در همان سال برای همه کمکهای خود، یک کمک محدود را به عنوان افزایش داراییهای خالص بدون محدودیتهای اهداکننده ثبت کند؛ اما اگر آن را به عنوان رویه حسابداری خود افشا کند، نمی‌تواند آن را برای بازده سرمایه‌گذاری محدود خود ثبت کند.

واقعیت: اگر سازمانی تصمیم بگیرد افزایش داراییهای خالص را بدون محدودیتهای اهداکننده برای کمکهای محدودشده در همان سال ثبت کند، باید این کار را برای بازده سرمایه‌گذاری محدود خود نیز انجام دهد.

برداشت نادرست: یک سازمان می‌تواند محدودیت زمانی را برای اهدای یک دارایی بلندمدت مانند ساختمان در نظر بگیرد و در صورت افشای آن به عنوان رویه حسابداری خود، محدودیت را در طول عمر مفید ساختمان مطابق با هزینه استهلاک سالانه لغو کند.

واقعیت: براساس اصلاحهای استانداردهای حسابداری، دیگر اعمال محدودیت زمانی مجاز نیست.

رویارویی با واقعیت

درک این برداشتهای نادرست می‌تواند به سازمانها کمک کند تا معاملات را به درستی ثبت و صورتهای مالی خود را تهیه کنند. این امر می‌تواند به کاهش یا حذف نواقص و اظهارنظرهای حسابرسان در نامه مدیریت آنها کمک کند. رفع برداشتهای نادرست در اوایل فرایند حسابرسی، دقت گزارش مالی یک موسسه غیرانتفاعی را بهبود بخشیده و در نهایت فرایند حسابرسی را ساده می‌کند.

منبع:

• D'Amico J. and Dong, X. (2025) **Misconceptions in Not-For-Profit Accounting** – The CPA Journal. www.cpajournal.com

بدهی مربوط، دارایی دارای حق استفاده عملیاتی ثبت کند و براین باور باشد که گنجانیدن مبلغ مربوط در داراییهای جاری مناسب است تا نسبت جاری آنها تحت تاثیر قرار نگیرد.)

واقعیت: همه داراییهای دارای حق استفاده باید به عنوان داراییهای غیرجاری ارائه شوند.

برداشت نادرست: هنگام محاسبه ارزش داراییها و بدهیهای دارای حق استفاده، پیش پرداخت اجاره، اعتبارات اجاره معوق و سایر تهاثرها در مقابل دارایی ثبت می‌شوند.

واقعیت: پیش پرداخت اجاره باید در مقابل بدهی ثبت شود. اعتبار برای اجاره‌های معوق و سایر قراردادهای جبرانی در مقابل دارایی ثبت می‌شوند.

داراییهای خالص با برداشتهای نادرست محدودکننده اهداکننده

داراییهای خالص ممکن است شامل کمکهای دریافتی یا تعهدشده به سازمان باشد که دارای محدودیت اعمال شده از سوی اهداکننده از نظر زمان (محدودیت زمانی) یا هدف (محدودیت هدف) استفاده از کمک باشد.

این کمکها، داراییهای خالص سازمان را با محدودیتهای اهداکنندگان افزایش می‌دهد. هنگامی که محدودیت اعمال شود، سازمان، معافیت از محدودیت را ثبت می‌کند که به طور اساسی انتقال بین داراییهای خالص با محدودیتهای اهداکنندگان به داراییهای خالص بدون محدودیتهای اهداکنندگان است. سرفصل ۶۰۵-۹۵۸ راهنمایی برای کمکهای اهدایی است که با محدودیتهای اهداکنندگان اعمال می‌شود.

برداشت نادرست: در صورت تمایل، سازمان می‌تواند داراییهای خالص خود را بدون توجه به محدودیتهای اهداکنندگان برای مخارج دیگر استفاده کند، با وجود آن که داراییها محدود برای همان هدف باشند و آن را در خلاصه رویه‌های با اهمیت حسابداری خود افشا کند.

واقعیت: سازمان ابتدا باید داراییهای خالص با محدودیتهای اهداکننده را در زمان برطرف شدن محدودیت، براساس سرفصل ۴۵-۲۰۵-۹۵۸ (تاریخ انقضای محدودیتهای اعمال شده توسط اهداکننده)، مورد استفاده قرار دهد.